

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

36. De odio concitando in vitia: & fictione imaginis: Ex D. Chrysostomo
Exemplum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

DE ODIS CONCITANDO IN VITIA, ET FICTIONE imaginis.

Ex D. Chrysoftomo exemplum.

CAPVT XXXVI.

Ex D. Chrysoſt. hom. 14. p. 177.

Καὶ γὰρ παρὰ κλεισὰ τῶν ὀφθαλμῶν, τὴν κεφαλὴν ἰωάννης λαβόντας ἀποτέμνειν, καὶ τὴν δὲ ἀποστέμνειν, οὐτως ἀπελθεῖν οὐκ ἐθέλω, καὶ νομίζω πρὸς τὸ ὀφθαλμῶν ὄραϊν αὐτῆς, φωνὴν ἀφίπειται, καὶ λέγει, μή σῆσατέ με τὸ σφαγέα τὸ ὄραϊν. ὁπερ ἐλεγχθῆναι οὐκ ἐποίησε, τὸ τὸ ὄραϊν ἐποίησε. ὁπερ θυμὸς τυραννικὸς οὐκ ἴχυσεν, τὸ τὸ ἐπιτοκίας ἀνάγκη παρὰ σκίασε. καὶ ὅτε ἐκλήχθητο δημοσίᾳ πᾶν τὸν ἀκούσαν, ἦνεγκε γενναίως τὴν ἐπιτοκίαν ὀφθαλμῶν, ὅτε ἢ εἰς ὄραϊν ἀναγκάσει αὐτὸν οὐδένα, τότε τὴν μακαρίαν ἐκείνην ἀπέτεμε κεφαλῆν. τὸ αὐτὸ δὲ τὸ καὶ τὸν παρὰ κλεισὰ, καὶ παρὰ κλεισὰ ἰωάννης, ὅτε οὐκ ἐπὶ πρὸς ἀπώμεν, ταύτην βαρύνοντες τὴν κεφαλὴν, ἀπέναι, καὶ πᾶν αὐτῆν ἐπιτοκίαν, βαρύναι, καὶ τὸ ὄραϊν κατηγορεῖται. καὶ γὰρ τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ὄραϊν, καὶ ὄραϊν, τοὺς ὀφθαλμοὺς τὴν κεφαλὴν ἐκείνης ὄραϊν, φερόντες εἰς ἡμᾶς βλέποντες, καὶ ἀπειθήνας ὀφθαλμοὺς, καὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔστιν ὄραϊν, τὸ τὸ σφαιροειδέες, ἀρχὴν καὶ ἀποστέμνειν διωγόμενα βαρύνοντες τὴν γλώτταν ἀπὸ τὸ ἐπὶ τοὺς ὄραϊν ὄραϊν.

Et enim antea vos rogavi, ut Ioannis caput abscisum adhuc calido cruore distillans sumentes, sic domum quisque suam redeatis, & pueris ante oculos habere ipsum, voce emittentem, & dicentem: odio habete iugulatorem meum, iuramentum. Quod increpatio non fecit, hoc fecit iuramentum: quod ira non potuit tyrannica, hoc periculi necessitas effecit. Et quando, nempe omnibus publice audientibus arguebatur, increpationem generose tulit tyrannus, cum vero se in iuramentorum necessitatem adegit, tunc illud beatum caput abscidit. Hoc ipsum igitur, & nunc peto, & petere non desistam, ut quocumque abierimus, hoc gestantes caput abeamus, & omnibus clamans ostendamus, & iuramenta condemnans. Quamuis namque valde sumus ignavi, & negligentes, capitis illius oculos intuiti, terribiliter nos respicientis, & minantis iurantibus, freno omni vehementius per timorem huiusmodi repressi, cohibere, & auertere facile poterimus linguam a iurandi precipitio.

Præclarum omnino exemplum, ad quod similia multa exprimi, conformarique poterunt. Quibus efficacius peccatorum læditas, & miseria ex effectis, ad sempiternam dejectionem oculis subijciatur.

Vide etiam Ciceron. vltima Verrina. Afficite, afficite, iudices squallorem, sordem, sociorum, vbi est artificiosus locus indignationis & commiserationis.

De indignatione.

CAPVT XXXVII.

Existit & generosa quædam iracundiæ species, quam indignationem appellamus, quoties ex secundis alicuius rebus, qui laiciori fortuna maximè sit indignus, iustum dolo-